

ker vseh niti treba ni, iz tega edinega uzroka, da uradbenemu listu „Grazer Zeitung“ resnico svojega mnenja dokažemo.

Spomenici Slovenskega društva pa želimo srečnega uspeha, da dobimo Slovenci našega jezika popolnem v besedi in pisavi zmožnih uradnikov!

Desterniški.

### Cesar v Radgoni.

Srca Slovincem Ljutomerskega okraja so gorela hrepenenja, videti ljubljene cesarja. Delali so priprav vredno spejeti ga, kedar stopi na zemljo slovensko. Množica je hitela na predvečer v Radgono. Drugi dan 9. julija t. l. od ranega jutra so bile vse ceste proti mestu žive ljudij; gnali so se kakor mravlje proti mravljišču. V marsikterem hramu je ostal za varuha le kak starček z otroci, vse drugo je šlo cesarja gledat. Ljutomerski trg je bil skoro prazen.

Ob 1/10. uri zaslišimo trobente glas prihajajočih banderašev iz Ljutomerskega okraja, ki so se zbrali na Melah. Jezdila sta dva po dva v domačem oblačili; ponosno je vsak sedel na bistrem konjiči. Na levi strani je nosil vsak visoko bandero avstrijske barve. Naprej celej trumi je jahal vodja g. Jož. Sterniša, sedanjí učitelj v Cezanjevih. Postavili so se od mosta kraj ceste, kjer se je namenil cesar peljati. Radgona je bila slovesno oblečena, iz vsakega hrama je visela bandera. Na sramoto Radgončanom je bilo tudi 6 puntarskih, nemških. Ura bije 12 in kmalu so zvonovi iz farnega zvonika naznanili, da se vladar bliža mestu. Pri vožerjem mostu ga mestni župan pozdravi, in potem se pripelja do glavarstva. Vojaška banda zasvira cesarsko pesem, gardisti iz Veržerja pod poveljništvom stotnika Pintariča prezentirajo in zastavnik zastavo do zemlje nagne. Cesar bistro s kočije stopijo, nekatere besede s svojim dvornikom pogovorijo in kmalu se podajo ogledat Veržensko gardo. Na čast se jim mora reči, da so se sijajno vedli. Začelo se je predstavlanje. Prvi so prišli na vrsto dvorni častniki, potem duhovščina. Iz lavantinske škofije jih je bilo 16 iz sekovske 7. Nekateri so prijazno nagovorili in trikrat hvalo izrekli rekoč: „veseli me, da se vas je tak obilno število zbralo, hvala vam. Za duhovniki so se predstavili c. kr. uradniki, za njimi druge deputacije. Cesar so se dalje podali na ogled novega šolskega poslopja, potem k vojakom na vadišče. Kedar se pripeljajo po mostu čez Muro, Njih z burnim živijo-klicanjem pozdravi zbrano slovensko ljudstvo; enako banderaši. Cesarju se je na obrazu poznalo, da Njih je ogromna vrsta banderašev do srca ganila. Neprenehoma so pozdravljali, jahači pa visoko vihteč kloboke živijo klicali. Vaja na vadišči je bila

kratka. Topovi še niso omolkili, ko vskok prijaše cesarjev adjutant in g. Sterniša naznani, da da cesar zapovedujejo, naj vsi jahači se kmalu podajo na vadišče. Kakor bi trenil, se počne cela vrsta gibati in urno je šlo naprej, da je od gostega prahu komaj tovarš tovarša opazil. Bilo se je bati kake nezgode, ker so jahači bili brez stremenov, vendar na veliko srečo je bilo vse v najboljšem redu izpeljano. Cesar sedeč na krasnem sivci jašejo banderaše ogledavat in g. Sterniša Njim naproti. Izpraševali so ga raznovratne reči: „Od kod so jahači: Kdo je vse to oskrbel?“ Kje stanuje, kako se piše? in ker mu je na prsah visela medalja, so ga vprašali, pri katerem oddelku je služil, kje je bil v bitvi? Slednjič mu izrečejo svoje pripoznanje in zahvalo, ter mu podajo ljubeznjivo roko. Povabijo še ga, da jaše celo vrsto kraj Njih. Komu bi srce veselja ne zai-gralo, ko vidi moža v belih bergušah in po domače oblečenega jahati na strani močnega vladarja. V vrsti opazijo cesar kmeta Bežan iz Šalovec z zlatim križcem na prsah. Pred njim se vstavijo in ga nemški nagovorijo, zaradi kake zasluge je dobil častno znamenje. Mož se vstraši in drugaiz ustne spravi, kakor rihtar — Blagi cesar zdaj začnejo po slovenskem: ste bili župan? Koliko let? To je lepo, so djali.

Tukaj moram pohvalo izreči kmetom, ki so pustili oranje in žetvo na polji in šli v vročini skoro afrinkanski od doma, da pozdravijo svojega ljubeznjivega cesarja. Slava vam! Najlepša čast in hvala pa gre g. Sterniši za ves trud in prizadevanje!

(Konec prih.)

## Gospodarske stvari.

### O poštnih hranilnicah.

8. Komur se omenjena obrestna mera prenizka dozdeva, zamore si priskrbeti tudi viši znesek, večje odstotke. Kedar se ti namreč v poštni hranilnici nabere primeren kapital ali glavica, naroči poštno-hranilničnemu uradu, naj na tvoj račun kupi državni papir. Recimo: v knjižici imaš izkazanih 80 gld. Ti od poštnega uradnika imaš pravico zahtevati, da ti kupi n. pr. takozvano „srebrno rento“, to je papir, ki je vreden 100 gld., od tega dobiš na leto 5 gld. obresti v srebru. Toti papir sedaj lahko kupiš za okoli 79 gld., toraj 79 gld. ti na leto vrže 5% t. j. 5 gld. obresti ali prav za le 4 gld. 20 kr., ker moraš davka plačati 16% t. j. od vsakega goldinarja po 16 kr., to znese 80 kr. Za 79 gld. v poštni hranilnici dobiš na leto le 2 gld. 37 kr., če ti pa poštna hranilnica naroči „rento“, dobiš na leto po 4 gld. 20 kr. Te papirje, obligacije, srečke ali loze varuje poštno-hranilnični urad, a vložnik dobi